

2005, or. Chișinău, str. Cosmonauților, 9
tel. (373 22) 82-33-53, Fax (373 22) 82-33-66, 82-34-12, Email: mail@fisc.md

„03” mai 2013 Nr. 26-08/4 – 11/4-412/3818

C

r,5

Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a examinat adresarea nr. 28/02-06 din 07.03.2013 cu privire la determinarea obligațiilor fiscale și, în partea ce ține de competența sa, comunică următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 44 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, prin metoda calculelor se înțelege metoda conform căreia deducerea se permite în anul fiscal în care au fost calculate sau au fost suportate cheltuielile ori au fost efectuate alte plăți, cu condiția că aceste cheltuieli și plăți nu trebuie raportate la un alt an fiscal în scopul reflectării corecte a venitului.

Cu referință la întrebarea abordată în adresare, menționăm că potrivit prevederilor art. 44 alin. (5) din Codul fiscal, contribuabilul care folosește metoda calculelor nu are dreptul să facă nici un fel de deduceri până la momentul efectuării plăților dacă el are obligații față de o persoană interdependentă care folosește metoda de casă.

Astfel, entitatea urmează de a reflecta în rândul 0307 a Declarației cu privire la impozitul pe venit (Forma VEN12) cheltuielile, aferente plăților salariale calculate până la momentul plății, față de persoana interdependentă, fără reflectarea în rândul dat a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii aferente acestor plăți.

Totodată, menționăm că potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Codul fiscal, se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul anului fiscal, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător.

Concomitent, relatăm că în conformitate cu prevederile pct. 39 Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.77 din 30 ianuarie 2008, cheltuielile ordinare și necesare reprezintă cheltuielile, caracteristice pentru gestionarea anumitor tipuri de activități de întreprinzător, fără de care este imposibil de a face business, care sunt definite atât cu indici calitativi, cât și cu indici cantitativi.

Astfel, în cazul în care, contribuabilul dispune de certitudini întemeiate vis-a-vis de necesitatea suportării cheltuielilor nominalizate în adresare (plățile vamale, procentele bancare achitate instituțiilor financiare) exclusiv în cadrul activității de întreprinzător, acestea vor fi calificate ca cheltuieli ordinare și necesare, care ulterior vor fi admise la deduceri în scopuri fiscale la determinarea obligațiilor privind impozitul pe venit.

De asemenea, relatăm că potrivit prevederilor art. 17 alin. (7) din Legea contabilității nr. 113 -XVI din 27.04.2007, creanțele și datoriile pe termen scurt se înregistrează în contabilitate la valoarea nominală, iar creanțele și datoriile pe termen lung – la valoarea scontată, în conformitate cu cerințele standardelor de contabilitate. Contabilitatea creanțelor și datoriilor se ține pe categorii, clienți, furnizori, alți debitori și creditori.

Astfel, ținând cont de prevederile legislației fiscale în vigoare și dat fiind faptul că potrivit situației expuse în adresare, entitatea nu se conformă prevederilor art. 44 alin. (5) din Codul fiscal, aceasta nu urmează de a ajusta datoriile nominalizate în adresare, prin completarea rândului 0307 din Anexa 2D la Declarația cu privire la impozitul pe venit (Forma VEN12).

Şef adjunct al Inspectoratului

Iuri LICHII